

Ptáte se nás

ADOPCE NA DÁLKU®: O korespondenci mezi dárci a dětmi

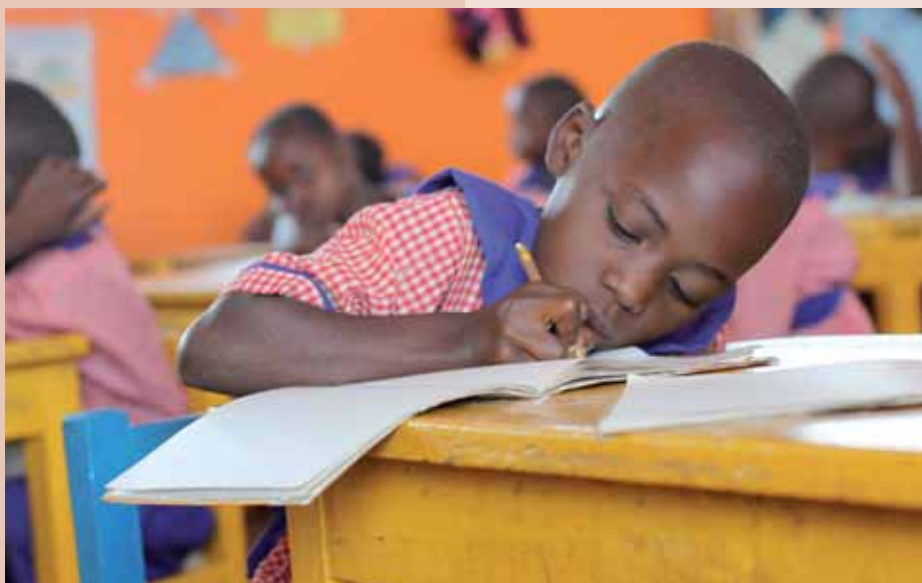
Poslední měsíce v roce jsou obdobím, kdy dárci v programu Adopce na dálku® dostávají dopisy od „svých“

děti. Řada z nich se na nás obrací s dotazem, proč jsou dopisy od dětí podobné jako loni, proč jsou psány poměrně formálním slohem a stručně, proč dítě bezprostředně nereaguje na dotazy od dárců apod. Na to, jaká očekávání dárců mohou dopisy od dětí naplnit a jaká naopak splnitelná nejsou, jsme se zeptali ANNY SMRŽOVÉ WOJCIK, která koordinuje program Adopce na dálku® v Indii.

„Korespondence s podporovaným dítětem je jedním z nejkrásnějších momentů v programu Adopce na dálku®. Pro dárci je dopis svědectvím, že má jeho podpora konkrétního příjemce, jehož pokroky může rok od roku sledovat. Korespondence je ale zároveň jedním z nejproblematičtějších momentů v programu Adopce na dálku®. Má svá rizika a úskalí jak na straně dítěte, tak na straně dárci. Na dítě by mohly dopisy působit negativně, pokud by dárci nedbal doporučení Charity Praha a např. sliboval dítěti podporu nad rámec programu, zval ho do České republiky, dával mu najevo, že se o něj v životě postará nebo v dopisech popisoval, v jakých (z pohledu dítěte) luxusních podmínkách se v naší zemi žije.

NEREÁLNÁ OČEKÁVÁNÍ

Dnešní dotaz ale směřuje především k úskalím, které může korespondence představovat pro dárci. Tímto úskalím jsou nereálná očekávání, která někteří dárci vůči dopisům od dětí mají. Tato očekávání pak mohou přinést zklamání a po-

cit, že Adopce neprobíhá správně.

Základní skutečnost, kterou by si měl dárci uvědomit, je, že korespondence mezi dárcem a dítětem není prostředkem pro navázání blízkého osobního vztahu. Je to dáno frekvencí dopisů (2x ročně), malou zkušeností na straně dětí s písemným sebevyjádřením i kulturou, v níž děti žijí a v níž není sdílení vlastních pocitů či zážitků přirozené. Většina dětí na základní škole potřebuje proto při psaní dopisů asistenci sociálního pracovníka nebo učitele. Určitá formálnost a užívání zdvořilých frází je např. v Indii či Ugandě zcela přirozená a pramení z respektu, který k dárcům děti i pracovníci chovají. Zároveň děti nemají představu o tom, jak lidé u nás žijí. Nena- padne je mnohdy, co by dárci rádi

o jejich životě věděli, co je z jejich pohledu zajímavé.

DOPISY PSANÉ S VDĚČNOSTÍ

Psaní dopisů je pro děti velkou výzvou. Někteří se v průběhu let zlepšují natolik, že dárci může sledovat nejen pokrok v rukopise, skladbě vět, ale i v obsahové bohatosti. Jiné děti si vztah k psaní dopisů hledají obtížně, a i když k pokrokům dochází, stále je patrné, že dopisy nejsou psány s lehkostí a přirozeností. Ať je „vaše“ dívka či chlapec, kterému pomáháte ve vzdělávání, z té první či z té druhé skupiny, věřím, že vám dopis, který letos před Vánoci dostanete, udělá radost. Byl bezesporu psán s velikou snahou a vděčností za vaši podporu.“

VÝZVA DÁRCŮM ROZVOJOVÉHO STŘEDISKA

Vážení a milí dárci,

dovolujeme si vás vyzvat ke spolupráci při **aktualizaci vašich kontaktních údajů** u naší organizace.

Zašlete nám prosím své aktuální telefonní spojení, a pokud od nás nedostáváte písemnou korespondenci (např. pozvání na benefiční koncert nebo tento Bulletin), zašlete nám také prosím svou e-mailovou, trvalou a korespondenční adresu.

Poskytnuté údaje budou sloužit výlučně pro zkvalitnění naší komunikace s vámi.

DĚKUJEME.